

Головко Т.Є.
Студентка ФСП
КПІ ім. Ігоря Сікорського
Науковий керівник:
Солончук І.В., ст. викл., ФСП
КПІ ім. Ігоря Сікорського

Оскарження рішень третейських судів та видача виконавчого листа для їх виконання

Традиційно, в науковій літературі дане провадження залишається поза увагою юристів, так як тривалий період в структурі цивільного процесуального кодексу не було виділено такого виду провадження і воно закріплювалось в ЗУ «Про третейські суди», але не розглядалось як складова частина. Потім, коли дані провадження були включені в ЦПК України виникла необхідність обґрунтування їх правового положення в структурі цивільного процесу і, зокрема, в даному кодексі. Проблема постає в наступному. Традиційно в ЦПП виділяють три види провадження: позовне, наказне та окреме. При опрацюванні студентами даного матеріалу, зазвичай, упускається інформація про всі ті види провадження, котрі розташовані далі в кодексі.

На даному етапі вважаємо за доцільне розпочати відмовлятися від понять «види цивільного провадження», так як ті три види хоча і являються найбільш масовими, але все – таки порушується принцип класифікації, котрий має бути всеосяжний і проведений за одним і тим же критерієм. Неможливо виділяти в структурі цивільного процесу вид цивільного провадження і будь – які інші види провадження, котрі не включаються в дану класифікацію. Наші позиції ґрунтуються на тому, що наявний особливий суб'єктний склад (хоча в кодексі чітко не вказано хто саме являється суб'єктами даного виду провадження, але з комплексного аналізу статті можна зробити висновок, що в провадженні по оскарженню рішення третейського суду учасниками являються сторони третейського спору: позивач і відповідач в третейському розгляді). В таких провадженнях у нас ненаявний не позивач, а як прийнято його називати «заявник», адже у формі при подачі заяви чітко вказано: найменування заявника, а опоненти даного спору в кодексі ніяким чином не названі й вживається вираз «зацікавленої сторони».

Наступною особливістю, котра характеризує дане провадження, орім особливого суб'єктного складу являється те, що рішення винесене по результатам розгляду справи здійснюється за правилами, котрі характерні для винесення звичайного судового рішення: та ж сама структура і ті ж самі складові частини. Що стосується рішення про видачу виконавчого листа, - тут є цікавою процедура оскарження, адже не всі рішення підлягають апеляційному оскарженню. Оскарженню підлягають лише рішення про відмову у видачі виконавчого листа заявнику. Рішення, у якому задоволено питання видачі виконавчого листа оскарженню не підлягає. Саме це і є специфічною особливістю даного виду судових актів.

На наш погляд серед новел чинного ЦПК має бути чітке і однозначне входження даного виду провадження як самостійного в цивільному процесі та ніякому разі воно не має упускатися із переліку вищезазначених проваджень, так як і провадження з приводу признання і приведення у виконання рішення іноземних судів, адже воно стосується в певній мірі й третейських судів, й міжнародних комерційних арбітражів. В даному провадженні підтверджується їх легітимність і в разі непідпадання рішень під примусове

виконання просто для внутрішнього обороту компетентний державний суд підтверджує легітимність винесеного вітчизняним чи закордонним судом, третейським або міжнародним комерційним арбітражем рішення.

Використана література:

1. Конституція України Прийнята на V сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 року // Відомості ВРУ. – 1996.
2. Цивільний процесуальний кодекс України № 1618-IV від 18 березня 2004 р. // ВВР. – 2004. - № 40-41, 42.
3. ЗУ « Про третейські суди» від 11 травня 2004 року.